

Marie Potvin

Zoë Lucifer

De kwelgeest

Vertaald door Lies Lavrijsen

P E L C K M A N S

Zoë Lucifer

De kwelgeest
Marie Potvin

Eerste druk: februari 2022

© 2022, Marie Potvin, Estelle Bachelard, Lies Lavrijsen
en Pelckmans Uitgevers nv
pelckmans.be
Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België

Oorspronkelijke uitgave: Zoélie l'allumette Tome 2 : Le fauteur de troubles
© 2016 Les éditions Les Malins inc, Montréal, Canada

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand
of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke
voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in
geval van wettelijke uitzondering. Informatie over kopieerrechten en de
wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op www.reprobel.be.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored or made
public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical, without
prior permission in writing from the publisher.

Tekst: Marie Potvin
Vertaling: Lies Lavrijsen
Omslagontwerp: KaaTigo
Zetwerk: KaaTigo
Omslagbeeld en illustraties binnenwerk: Estelle Bachelard

D/2022/6186/19
ISBN 978 94 6429 129 2
NUR 283
YF Kinderen / tieners: fictie en waargebeurde verhalen
5AK Leeftijdscategorie: vanaf ca. 9 jaar

Trefwoorden: vriendschap, pesten, spoken, mysterie

pelckmans.be

 facebook.com/pelckmans.be

 twitter.com/Pelckmans_be

 instagram.com/pelckmans.be

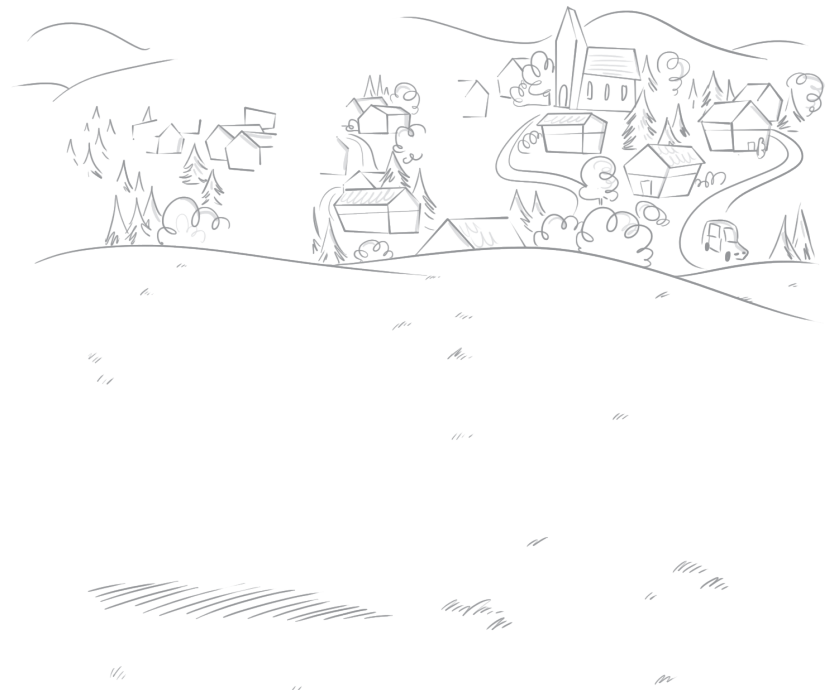
Voor Thierry

Inhoud

Bijna gelukt.....	7
Over de grens.....	21
Onaangename kennismaking ..	41
Het wondermiddel.....	61
Hoe tem je een spook?.....	79
Op verkenning in de stad	95
Dit spook is van mij.....	123
De nieuwsgierige buurman ...	135
Wees lief voor je vijand	157
Is Bas te vertrouwen?	177
De kwelgeest is terug	201
Drie wensen	227

De bezoeker	251
Speciale onderzoeksbrigade ...	269
Familiegeschiedenis	280

Hoofdstuk /

Bijna gelukt

Cleo staat bij de ingang van het kerkhof. Hij aarzelt.

Ik sta op de stoep en moedig hem aan. Mijn hart bonst als een gek. Ik wil zo graag met hem door de stad kunnen lopen! Ik heb de hele zomer om hem door de buurt te gidsen en hem te laten zien

hoe de wereld er tegenwoordig uitziet. Cleo is al meer dan honderd jaar dood. Hij heeft nooit auto's gekend, geen tv of internet, zelfs geen winkels waar je kunt kopen wat je maar wilt!

Om beter te begrijpen in welke tijd Cleopold precies heeft geleefd, probeer ik me de verhalen van mijn overgrootmoeder Trees

voor de geest te halen. Die is geboren in 1925, niet zo ontzettend lang nadat Cleo is gestorven. Ze heeft me ooit verteld dat ze met Kerstmis altijd een sinaasappel

kreeg. Een

SINAASAPPEL!

Kun je je een

stommer cadeau

indenken? Ze moest lachen om mijn geschokte gezicht.

Voor haar, legde ze uit, was

een sinaasappel een kostbare schat. ‘We hadden niks!’ zei ze vaak. Daar kon ik met mijn moderne hoofd niet bij.

Dat verklaart natuurlijk waarom Cleo zo onder de indruk was toen ik voorstelde om een slushie met sinaasappelsmaak te halen. Als het hem lukt het kerkhof af te gaan en de moderne wereld in te trekken, bombardeer ik

hem met sinaasappels. Dat wil zeggen, als hij nu eindelijk die laatste stap eens wil zetten...
Grrrrr...

Anna, in haar eeuwige gele jurk, staat een paar passen achter mijn vriend en kijkt ademloos toe.

‘Vooruit, Cleo, waar wacht je nog op?’

Hij fronst zijn wenkbrauwen en zet zijn handen in zijn zij.

‘Hé! Ik heb meer dan honderd jaar op dit moment gewacht. Van een paar minuten langer ga ik echt niet dood, hoor!’

Wat een lolbroek, die Cleo. Hij laat geen kans liggen om grapjes te maken over het

feit dat hij al lang dood is.

‘Oké, oké, maar schiet op, wil je? IK leef nog, en ik heb een houdbaarheidsdatum.’

Zijn antwoord komt meteen. ‘Als jij later ook dood bent, kunnen we samen de hele wereld ontdekken. Dan vliegen we hand in hand door de lucht,’ zegt hij met een dromerige blik op de hemel.

Soms heeft hij echt een rare manier om de dingen te bekijken...

‘Heel grappig, hoor! Kom op, goooo!’

Hij kijkt naar Anna, die minzaam glimlacht.

‘In het ergste geval los je gewoon op en verander je in een lichtbal,’ zegt ze.

Dat klinkt niet erg bemoedigend. Alsof iemand tegen mij zou zeggen: in het ergste geval raak je gewoon bewusteloos. Ik ben niet zo dol op flauwvallen, net zomin als Cleo dol is op zomaar ‘oplossen’, neem ik aan.

‘Kan het misschien helpen als ik dicht bij je blijf, Cleo?’

‘Ja, goed idee!’ vindt ook Anna.

Er loopt een dame voorbij die alleen mij kan zien. Ze werpt me een flauw glimlachje toe, alsof ze denkt: moet je zien, dat gekke kind loopt in zichzelf te praten! Ik probeer haar te negeren. Dit is vast niet de laatste keer dat iemand zal denken dat ik niet goed bij mijn hoofd

ben. Ik heb nog geen idee of andere mensen Cleo kunnen zien of dat ik straks rondloop met de ‘onzichtbare man’... Waarschijnlijk is het net als met Anna: wie er ontvankelijk voor is kan hem zien, de rest niet. Ik popel om erachter te komen.

Cleo zet een stap achteruit en even denk ik dat hij een aanloop gaat nemen

in de richting van de stoep.
Maar dan worden zijn ogen
staalgrijs, bijna zwart. Hij
perst zijn lippen op elkaar en
balt zijn vuisten.

‘Zoë, kom terug naar het
kerkhof,’ zegt hij ernstig.

‘Wat? Terugkomen?
Waarom?’

Achter me hoor ik een
stem die me koude rillingen
bezorgt.

‘Ha, Lucifer!’

Bas Beukers staat achter
me. Dat weet ik zelfs zonder
dat ik me hoef om te draaien.
En het is genoeg om mijn
bloed ijskoud te laten worden.